

EL VAIXELL

Vaixell que ple d'esperança,
d'enllà la mar blava bens,
si portes per ma gaubança,
l'àlibi d'una frisança,
no sé perquè t'entretens.
Si vaixell portes aromes,
del més allunyat confi,
i robes i sedes fines,
no és aquest el teu destí.
Mes, si en aquesta tornada,
has tingut record de mi,
portaràs en ta ventrada,
el record de l'estimada,
que la tinc molt lluny d'aquí.
Hem duràs el mirar d'ella,
i el somriure melangiós,
per puguer amb bona estrella,
recordar latarda aquella,
quan sospiràvem tots dos.
De sa pell i sa figura,
del turment que es el seu cos,
de sos ulls i ànima pura,
on l'amor allí es detura,
tot m'ho portaràs joiós.
Seràs missatger de gràcies,
d'esperances i records,
repartidor d'alegries,
seràs vaixell tots els dies,
ben rebut a tots els ports.

ESTEVE PERICH SALA